

Szokolay Sándor
Hogy is kezdődött?... - című könyv
Zene-Bona - CD melléklet és kotta
megjelenése

Hogy is kezdődött?... címmel Szokolay Sándor zeneszerző diákéveiből származó levélgyűjtemény megjelenése a szerző halálának 4. évfordulója alkalmából: 2017. december 8. A könyvhöz tartozó **CD-mellékleten** Szokolay korai zongoraművei hallhatók **Boros Misi** előadásában.

A fiatal Szokolay 1947-ben kezdte zenei tanulmányait a legendás Békés-Tarhosi Énekiskolában. Leveleiben részletesen beszámolt élete alakulásáról Orosházán élő családjának.

A háború utáni évek nehézségeivel küzdő család és iskola hétköznapijait ismerheti meg az olvasó a derűs, tanulságos, szívhez szóló olvasmányból, Szokolay közvetlen stílusában.

Az első opusokat néhány heti zongoratanulás után komponálta a tarhosi diák. **Zene-Bona** címmel a **CD-n elhangzó művek kottája** is kiadásra került. A zeneszerző személyes hangvételű levelei, csakúgy, mint első művei, egy **zseniális gyermek lelkivilágát tárják elénk**.

A kötetben **kilencvenöt**, 1947-1957 között keletkezett **levél** került publikálásra. Kilencvenhárom levél a zeneszerző **Édesapja, Szokolay Bálint** hagyatékából maradt fenn, két levelet pedig Szokolay Sándor első zongoratanára, **Sípos Éva** őrzött meg.

Szokolay Bálint saját álma megvalósulását látta fia zenei tehetségének kibontakozásában. Apa és fia holtig tartó barátsága a zenén keresztül mélyült el. Szokolay Bálint életében nem beszélt a gondosan összegyűjtött és biztonságban őrzött levélgyűjteményről. Halálát követően, 1997-ben kerültek elő a rendkívüli dokumentumok.

Szokolay Sándort meghatotta a különleges atyai örökség, és a váratlan találkozás gyermekkori emlékeivel. A visszatekintésnél mégis jobban foglalkoztatta a "időből kipattanó jelenidejűség", hiszen szüntelenül az alkotás lázában égett. A családi archívum becses kincse az életmű rendezése folyamán, 2012-ben keltette fel leánya, Orsolya érdeklődését, ezt követően fogalmazódott meg a kiadás gondolata.

A leveleket olvasva a zenei tanulmányok kezdetétől a diploma megszerzéséig követhetjük nyomon Szokolay Sándor zeneszerzővé válásának útját.

Nyolcvanöt levél a középiskolai években keletkezett. A zeneakadémiai időkből csupán tíz levél maradt fenn.

A zeneszerző fiatalkori leveleinek közreadása önmagában is kuriózum. Szokolay különleges világáról mégis zenéje árulja el a legtöbbet. A művek megszólaltatásához nem véletlenül esett a kiadó választása **a rokonlelkű, rendkívüli tehetségű**, szintén középiskolai évei elején járó fiatalemberre, **Boros Misire**.

Szokolay Sándor zenei tanulmányait viszonylag későn, tizenhat évesen kezdte. Bámulatosan gyorsan fejlődött az inspiráló környezet hatására és három év tanulás a után felvételt nyert a Zeneakadémiára, ahol tárt karokkal fogadták. Pályája nagyon gyorsan ívelt felfelé, több nemzetközi zeneszerzői versenyen nyert díjat. Utolsó levélben 1957-ben a Moszkvai Világ Ifjúsági Találkozón aratott sikeréről számol be, ahol négyszáz résztvevő között nyert első díjat.

A könyv akár egy mesebeli történet is lehetne, amikor a család legifjabb tagja a helyét nem igazán találja. Végül elhagyja otthonát, hogy szerencsét próbáljon, majd sok megpróbáltatás után mégis magára talál, és élete célhoz ér!